

M. PAULI JUUSTEN,
EPISC. QUONDAM AB.
**CHRONICON EPISCOPORUM
FINLANDENSIVM,
ANNOTATIONIBUS ET SYLLOGE MONU-
MENTORVM ILLUSTRATVM.**

CUJUS
PARTICULAM XXV,
CONS. FAC. PHILOS. R. ACAD. ABOËNSIS,
PRÆSIDE
**M. HENRICO GABRIELE
PORTHAN,**

ELOQV. PROFESSORE REG. ET ORD. R. ACAD. LITT. HUMAN.
HIST. ET ANTIQUIT. MEMBRO,

Publicæ bonorum censuræ submittit
SALOMON HANELLES,
Ostrobothnienfis,

IN AUDITORIO MAJORI die XIV MART.
A. MDCCXII,

Horis ante meridiem consuetis.

ABOÆ Typis FRENCKELLIANIS.

THESES RESPONDENTIS.

Theſis I.

Quae agi ſolet controverſia, utrum aliqui errores ac alii qua præjudicia ſint, quæ ut civitati hominibusque utilia tolerari, imo conſervari debeant, nec ne? in turpem abi- re nobis quidem logomachiam videtur.

Theſis II. Error aut dubitatio, a voluntate hominis non pendet: ex qua obſervatione vel ſola patet, quam ſtul- te & inique agant, qui vim adlibere ad veritatem propagan- dam erroresque tollendos, non dubitant.

Theſis III. Hypotheses, uti omnino rejici in philosophia haud debent, ita ſedulo cavendum, ne veritatum indubiarum illis jus concedatur.

Theſis IV. Veram vim atque indelem jurisjurandi pror- fus ignorant, qui juramenta de rebus turpibus atque prohi- bitis aliqua pollere vi obligandi, rentur.

Theſis V. Inde, quod homo in civitate imperio magi- stratus ſubjectus naſcatur, concludere haud licet, eum, falvo jure naturali, naſei poſſe dominio privati obnoxium.

Theſis VI. Veterum Philofophorum de contemnenda mor- te præceptio, non ſine cautione diligenti probanda eſt.

Theſis VII. Felicitas hominum atque boni in Republica ordinis conſervatio poſtulant, ut divortia quantum fieri po- ſit impediātur, ac imprimis cauſſae earum iuſtæ arceantur.

Theſis VIII. Quia præ incolis reliquarum terræ partium Europæi gaudent prærogativa, ea ſine dubio luci majori li- terarum & religionis debetur, quæ vim despotismi & ſuper- ſitionis feliciter minuit.

Theſis IX. Ludi Romanorum gladiatori, barbarie at- que ferociæ gentis manifestum præbent documentum; quorum abolitio loco haud ultimo inter beneficia religioni Christianæ debita, poni debet.

illud famosum sollicitam habuit, quod inter Anti-Papas *Urbanum VI & Clementem VII* exortum, letale fere vulnus dominationi Pontificiae inflixit. Notum est, septentrionem nostrum partes *Urbani* amplexum fuisse (336); cuius Bullam, datam *Romæ apud Sanctam Mariam trans Tyberim*, *VIII Id. Novemboris*, *Pontificatus anno primo*, qua adversarium suum ejusque ecclesias condemnat & excommunicat, a Papa ad se mislam, *Birgerus Archiepiscopus Upsalensis* ad Episcopum nostrum (ut &, sine dubio, ad alios Episcopos Sveciæ, Suffraganeos suos) transmisit, diligens ei obsequium, (literis datis apud manerium suum *Arnö*, a:o D:ni 1379, in craftino beati Martini Episcopi, quibus Bullam Papalem inferuit) graviter injungens (337). Exemplum legitur in *Registro Eccles. Ab.*

Ccc

Fol.

nire videtur Nobil, LAGERBRING, solidum significare nostrum örtug, (¹/₃ *Orae*), & denarium Penning, (¹/₃ ortugi); quam eandem significacionem vox *Denarii* in annotatione quoque habet de redditibus Curati *Kemensis* supra (not. 333) allata). *Ora* igitur non 16, ut post DU FRESS NIUM asserunt VON DER HARDT & FABRICIUS, in notis suis, sed 24 valuit hujusmodi *Denarios*.

(336) Cfr. LAGERBRING *Swea Rikes Sist. 3 Del. C. XI §. 1*, p. 812.

(337) Initium tale est: "Birgerus Divina miseratione Archiepiscopus Upfalenſis, venerabili in Christo fratri nostro, Dominō Johanni, eadem miseratione Episcopo Aboensi, salutem in Domino & mandatis nostris, ymo vero Apostolicis, firmiter obedire. Litteram sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri Domini *Urbani*, digna Dei prvidencia Pape sexti, sub vera bulla plumbea & filo canapis, more Romane curie bullatam, presentatam nobis per venerabilem fratrem nostrum, Dominum Hartlevum, Divina miseratione Episcopum Arofensem, tercia die mensis Novemboris, in manerio nostro *Arnö*, cum ea qua decuit reverencia nos noveritis recepisse, de verbo ad verbum, tenorem qui sequitur continentem: *Urbanus Episcopus, servus seruo-*

Fol. 51 sqq. (338): ubi etiam obveniunt, cum literæ nomine VI Cardinalium a Papa eodem Lucerijæ (f. Nuceriae) a. 1385 in vincula conjectorum ac deinde Genuæ crudeliter necatorum (339) scriptæ, quibus crimen suum agnoscunt & deprecantur (Fol. 62 sq.), tum aliæ literæ ency-

rum Dei, venerabilibus fratribus, Archiepiscopo Upsalensi ejusque suffraganeis, salutem & Apostolicam benedictionem. Nuper cum vi-
nea Domini Sabbaoth, sancti videlicet Romana ecclesia, circa ventrem suum doleret, & amaricatis ulceribus gravia emittere suspiria cogere-
tur, ex eo quia filios uteri sui, quos enutriverat & de insimis erigens
ad culmina dignitatum extulerat, &c." Finis hujusmodi est: "Veruan-
quia presentes littere nequirent forsan, propter viarum discrimina vel
alias, Vestrum singulis commode presentari, volumus quod per te, fra-
ter Archiepiscope, vobis suffraganeis & aliis Prelatis civitatis & dyo-
cesis Upsalensis, & per vos Suffraganeos vestris subditis, dictarum lit-
terarum transumptum, transmittentis sigillo signatum, transmittatur,
eui adhiberi volumus, velud originalibus, plenam fidem. Datum &c." Quibus porro Archiepiscopus hanc adjunxit commonitionem: "Nos igi-
tur volentes mandatum Apostolicum, secundum traditam nobis for-
mam, execuciōni debite demandare, vestre Fraternitatē presens trans-
sumptum, nostro autentico sigillo munitum, dirigimus, vosque requi-
rimus & monemus, ac vobis in virtute sancte obedientie, & sub pe-
nis in originali contentis, auctoritate ordinaria, ymo verius apostoli-
ca nobis in hac parte facta, districte precipiendo mandamus, quate-
nus huiusmodi mandatum Apostolicum, juxta formam in ipso origina-
li contentam, exequamini cum effectu, nil de contingentibus omissuri.
Datum &c."

(338) Nullam facit hujus Bullæ mentionem A CELSE; quare re-
censendam duximus.

(339) Johannis Corsensis, Tit. S. Sabinæ, Adami de Anglia,
Tit. S. Ceciliae, Ludovici Venetiani, Tit. S. Marci, Bartholomai Ja-
nuensis, Tit. S. Laurentii, Marini Tarentini, Tit. S. Potentianæ,
Cardinalium Presbyterorum, & Gentilis de Sangro, Tit. S. Adriani,
Card. Diaconi, Vid. ALPH. CIACONII Vit. Pontific. Romanor. (ab
Augustin. Oldoino recogn.) T, II p. 620 & 638-644.

encyclicæ, a *Carolo (de Duracio)* Rege Neapolitanorum ad Romanæ Ecclesiæ Cardinales missæ, quibus commemoratorum VI Cardinalium innocentiam tuetur, sævitiam Pontificis exagitat, reliquosque Purpuratos Neapolim convocat, de republica & ecclesia ab ejus crudelitate liberanda secum consulturos (Fol. 63 sq.). Utrasque literas ad a. 1385 pertinere, appetet. Sed posteriorum fidem nostris sublestam visam fuisse, præmissa iis in Aboënsi exemplo inscriptio docet, hujus formulæ: *In causa Cardinalium per Urbanum Papam sextum injuste punitorum.* (*Littera superior docet eos juste punitos*). Spectantur scil. hac epicrisi literæ nuper commemoratae, Cardinalium infelicium nomine scriptæ.

Diligentem felicemque Ecclesiæ suæ curam, pro more temporis, Episcopum nostrum gessisse, ex iis quæ supra attulimus, intelligi satis potest: cuius Ecclesiæ opes variis interim auctibus crevisse, reperimus (340).

Ccc 2

(p *).

(340) *Detmarum Canonicon* a. 1373, (cum consensu Capituli sui), ut virum notæ probitatis, a reddenda pro duobus annis proxime præterlapsis ratione redditum, quos ut Oeconomus Ecclesiæ Cathedralis administraverat, hac conditione liberavit (simulque ei indulxit ut predium (Ecclesiæ) Takalax, donec viverat, possideret), ut post mortem suam predium suum Nujala Ecclesiæ Cathedrali cederet (*Reg. Eccles. Ab.* Fol. 107.) Anno 1376 *Johannes Kalenska* (vel Kalanska) predium suum in *Kurittula*, quod antea sibi acquisiverat ab ecclesia Cathedrali, permutatione facta, pro parte insulæ Arfwesala (l. Effrasala) eidem ecclesiæ concessit. De prædio *Böie*, pro anima *Sunonis Haquinii* Ecclesiæ data, vid. supra p. 348 not. (29²). Literas vero Episcopi nostri, quibus donationem, qua præmium *Taimo* mensæ Præpositi Aboënsis accessit, confirmavit, subjungemus: "Univeris & singulis presentes litteras „inspecturis *Johannes* miseracione Divina Episcopus Aboensis & Capitu-

(p *) De anno & loco, quo Episcopus noster obiit,
inter autores haud convenit. Anno quidem 1374 fuisse

, lum ejusdem Aboensis ecclesiae salutem in Domino. Universitati vestre
, presencium tenore notum facimus, quod Martinus Martini de Taymos,
, & uxor eius Margareta filia Ycalempa Kyrpoleina [voces corruptæ!] in
, presencia nostri constituti, curiam quandam dictam *Taymos*, cum
, omnibus iuribus & pertinenciis, accessibus, regressibus & usibus eius-
, dem, & omnia alia bona sua, tam mobilia quam immobilia, ad ho-
, norem Dei & beate Marie matris eius & sancti Henrici, propria &
, spontanea ac bona sua voluntate inter vivos dederunt, transtulerunt
, & irrevocabiliter concederunt monse *Prepositi Aboensis*, transferentes
, in honorabilem virum *Vinandum*, Prepositum Aboensem, & successo-
, res ipsius, ius dominii actionem (?) & proprietatem, quecumque com-
, petentia & que competere poterant in curia, iuribus & pertinenciis,
, accessibus, regressibus & usibus ac bonis memoratis, a se ac suis he-
, redibus illa penitus abdicantes & excludentes, ita quod deinceps di-
, cūtus *Vinandus*, *Prepositus Aboensis*, & successores ipsius possent de-
, eis tanquam de aliis bonis Propositure Aboensis libere disponere &
, efficaciter ordinare: tali tamen convencione, ut *Prepositus Aboensis*,
, quicunque pro tempore esset, ipsi Martino & uxori eius Margarethe
, supradictis, quam diu viverent, viatum & amictum & omnia eis ne-
, cessaria, sufficienter & benivole, in civitate Aboensi ministraret, & i-
, bidem in curia *Prepositi stupam* quandam & hospitium pro commodo
, & usu eorum singulari ipsi specialiter ordinaret. Hanc donacionem,
, translacionem, concessionem & cetera superius expressa, dictus *Vinan-*
, *dus Prepositus Aboensis*, cum benivolo & omnimodo suo atque nostro
, unanimi consensu, nomine sui & successorum suorum & *Prepositure*
, *Aboensis*, acceptavit, & se suosque successores, nomine *Prepositure e-*
, *iusdem*, ad dictum Martinum & uxorem eius, quamdiu viverent, in
, omnibus suis necessariis & indigenciis, prout superius est expressum,
, sustentandos, cum nostra eciam omnimodo & unanimi consensu, fir-
, mitate debita obligavit & astrinxit. Nos eciam Johannes Episcopus
, antedictus, dictam donacionem, translacionem & concessionem, per
, Martinum & ejus uxorem, & acceptationem, obligacionem & astric-
, cionem per *Vinandum* sepelios factas, auctoritate ordinaria, & u-
, nanimi tocius Capituli nostri consensu confirmamus & perpetua stabi-
, limus firmitate. Acta fuerunt hec in civitate Aboensi Anno Domini

fe mortuum, JUSTENUS docet; nisi vitio textum laborare (quod mihi quidem verisimile videtur) existimemus, pro MCCCLXXXIV scilicet, MCCCLXXIV irrepisse? Dubio autem caret, invictisque argumentis demonstratur, Episcopum Jobannem ante a. 1384 non deceisse; quem itaque annum MESSENIUS recte jam restituit (341). Fragmentum *Palmeskoldianum* & Episcopum nostrum anno Domini MCCCLXXXIII obiisse, & succesorem suum Beronem a. MCCCLXXXV:o consecratum fuisse, expresse testatur; quod idem Bulla confirmat Papæ Urbani VI, in Bulariis nostris servata, data Januæ VIII Id. Novemb. Pontificatus a:o VIII (6 Nov. 1385), qua electionem Beronis confirmat (342). Habemus præterea, non modo litteras

Ccc 3

Pa-

„MCCCLXXXIX:o, nona die mensis Decembris. In quorum evidenciam „Sigillum nostrum, & prepositi, nec non Capituli supradictorum, presentibus sunt appensa.” Registr. Eccles. Ab. Fol. 263.

Meritis Episcopi nostri in Ecclesiam suam addit RHYZELIUS (in vita ejus), quod opera antecessoris sui, Choro Templi Cathedralis adiscendo & curia Episcopali reficienda atque ornanda, perfecerit (Hans förläst och förlästa sit war at fässborda hvad hans företrädare hade begynt med S: Catharinæ Præbender, Domkyrkjöns chor s: Biskopsgården förbättrande). Ex SPEGELLO (in vita nostri) sine dubio hausit, qui unde sumserit quod de Curia Episcopali narrat, nescio; de choro autem Templi generaliter pronunciat atque ambigue, MESSENIUM oscitanter interpretando, quod hic non nisi de choro S. Catharinæ (Chron. Episc. in vita nostri) afferit, ab Episcopo nostro fundato, in cuius quoque honorem unam tantum (non plures) instituisse Præbendam, scimus; cfr. supra p. 352, not. (300), & p. 361 not. (319).

(341) Schond. T. X p. 17, & Chron. Rhythm. Finl. p. 33. Usus fuisse auxilio monumentorum veterum, apparet. In Chronico Episcoporum, annum 1374 posuerat, (vitioso ille etiam, ut videtur, exemplo Chronicæ Juysteniani deceptus; qui itaque apud SPEGELIUM quoque occurrit. RHYZELIUS recte habet a. 1384.

(342) Apud Nobil, A CELSE recensita, l. c. p. 146, n. 43.

Papæ *Gregorii XI* ad Episcopum *Johannem* a. 1377 die 18 Aprilis datas (vid. supra p. 362, not. 321), & Archiepiscopi *Birgeri* ad eundem, datas a. 1379 die 10 Nov. (vid. supra p. 381); sed ipsius etiam Episcopi nostri literas, anno eodem, die 9 Dec. editas (supra p. 383 not. 340), ac literas quinque judiciales, a *Catillo Olai* (*Kættil Olafsson*) Legifero vicario (*Undilagman*) Finlandensi a. 1380 exaratas, quibus emtiones prædiorum ab Episcopo factas, hocque ipso prælente a venditoribus publice ratihabitas, confirmat (343).

Locum vero quo animam efflavit, cum *JUUSTENUS*, veterum fidem secutus, edidisset *Nitygård*, (situ ejus, utpote coævis atque conterraneis suis notissimo, diligentius non definito), *MESSENIUS* primum (344), ac post eum alii, *Novogardiam* indigitari, celeberrimam Russiæ urbem, suspicati, caussam etiam itineris tam longinqui atque molesti idoneam, nostro invenerunt, legationis illi munus honorificum, turbarum inter Svecos atque Russos exortarum componendarum caussa suscepimus, demandantes (345).

(343) Miror itaque, cur *LAGERBRINGIO* erroneus iste annus (1374) verior fuerit visus, ac *Bulla* etiam Papæ *Urbani VI* (quæ nihil omnino hic facit) cruciata contra Ruthenos, confirmari? *Sw. R. Hist.* 3 *D. C. XI*, § 1, not. (2) p. 815.

(344) In *Chron. Episcorum, Chronico Finl. Rhythmico, & Schond.* T. X. l. 1. c. fine hæsitatione, *Novogardiæ spiritum exhalasse* scribit; addens tamen, ne aperte *Juusteno* contradicat, domi in *choro S. Catharinæ*, a se exstructo, sepultum fuisse. *SPEGELIUS*, dubitanter, habet: "Nyttegård (al. *Novogrod*)."
Reliqui non dubitant, præter *Nobil. LAGERBRING*; qui cum in *textu Novogordiam ille quoque posuisse*, in nota hæsit, ac verbis *Juusteni*, quemadmodum a *Nettelbladio* exhibentur, adductis, addit: Detta Nyttegård måtte förmödeligen antingen vara *Nowogrod* eller *Nöteborg*. l. c. p. 814 sq. & not. (2).

(345). Molestum vero est, quod illud *Niitygård* (*Niittu-gård*, sive nomine, ut *Fragmentum Palmsköldianum* habet, ad Fennicæ linguæ indolem accuratius expresso, *Nytykartano*, h. e. *Niitty*. vel *Niittukartano*) nonnisi villa fuerit parœciæ *Lemo*, eodem hodieque nota nomine, (jam præ-dium equestre, *Rusthåld*), 3 circiter milliarium spatio ab urbe Aboënsi disjuncta; quam villam ad Episcopum no-strum aut aliquem cognatum suum pertinuisse, existi-mes (*)? Mirum itaque non est, si iter ejus Russicum, omnia monumenta antiquiora, tam nostra quam Russi-ca (346), prorsus ignorant.

(pp). Potentem hunc famosumque virum, Regni Se-natorem atque Dapiferum, in Finlandia quoque magnas posse esse opes, sive verius, Finlandiæ fuisse totius Do-mi.

(345) MESSENIUS Schond. T. X p. 17: *Legatum agens Regis Alberti Novogardiæ, ibi vitam finivit; cfr. Chron. Rhytm. Finl. l. c. NETTELBLAAT* (Schwed. Biblioth.) 1 Et. p. 7, not. (31), ad verba Auctoris nostri monet: *Novgorodiam intelligit, ubi tum in legatione constitutus erat.* RHYZELIUS l. c. adhuc diligentius & ornatus: Af. Albrecht blef han, jemte en annan förnem Herre (eius tamen nomen edere ei non placuit), sänd til den Ryssa Sörsten i Newogrod; ther han süknaade och dödde år 1384. Låddan blef hans lik hemfördt och begräfs ret i thet af honom fullbordade Domkyrkians Chor. Nobil. LAGER-BRING (l. c. p. 814) alius etiam meminit hypotheseos, faceo suo scribens more: - - - Johan Westphal dödde ek i Newogrod - - antingen så som Minister ifrån Sverige eller såsom sångle, åtnjutande är ingen siktelse till att han gjordt resan för roskul. Posthac, credo, - - Hæc certamina tanta,

Pulveris exigui jactu compressa, quiescent!

(*) In VI viris nobilibus, quibus a. 1423 inspectio judicialis demandata fuit finium inter prædium Skarpakulla (ad Præpositum Ab-pertinens) & urbem Aboensem controversorum, comparet etiam *Jenit-*
af Neithokartano (leg. *Niittukartano?*). *Regist. Eccles. Ab.* Fol. 260.

(346) Cfr., LAGERBRING l. c.

minum, notum est (347): quare rebus Fennicis curam intendisse, quod infra etiam docebitur, mirum videri nequit. Arcem *Raseborg* (cujus, prope villam Regiam, *Kungsgården*, ejusdem nominis, in Parœcia Nylandiæ *Karris*, adhuc rudera conspiciuntur) ab hoc viro, *Johanne nostro sedente Episcopo*, (inter a. 1370 & 1384) fuisse exstructam, quod Auctor tradit, *Fragmenti etiam Palmeskoldiani* confirmat auctoritas, ubi similiter legitur: *Hujus (Ep. Johannis III) tempore Raseborgh per Bo Joansson construitur.* De prima Arcis ædificatione utrumque loqui, apertum est. Repugnat vero RHYZELIUS, qui in *Sviogothia sua munita*, p. 152 (nullo, pro more suo, teste vel argumento allato,) dicit: *Om theſſ älder kan man icke vara wiſſ.* Then i ritet myndige Bo Jonfon sages fuller hafwa byggt thetta Slott; men thet lärer dock warit äldre, och bleſvit af honom förbetradt eller uti lägerwall uprettadt, under Konung Magni Smeſ til fall lutande regemente. År 1364 bleſ thet af Konung Albrechts folk beſlagadt och intaget. Quæ, undecunque hausta (348), idoneo

(347) Vid. LAGERBRING Sw. N. Hist. 3 D. C. 9, §. 1, p. 664, & in primis testimonium *Annalium Wisbyensium*, qui habent: "1386 obiit Boecius Jonsen Dapifer Regni Sveciæ, Vir strenuus & multum liberalis, qui quasi totum regnum & totam Finlandiam sub manus sua tenebat."

(348) *Anonymi* (nescio cuius) ad b. m. *Mag. Pauli Gustenii, Episc. Aboëns, Chronicon de Episcopis Aboëns. Hypomnemata*, MSS. (le-
vissimi pretii) consulisse & fecutum haud raro fuisse, reperimus; quare inde, hoc etiam loco, sapuisse suspiceris? Ita autem ad vitam Episcopi nostri, ille (fontes suos raro indicans): Sub hoc Episcopo *Instauravit & ampliavit Pro-Rex Sveciæ (?) Boetius Jonæ (?) arcem Nylandiæ Raseborg, ante plusculos annos a se fundatam, sed anno 1367 jussu Alberti Regis occupatam & destructam*, Quid, si hujus narrationis nul-

neo destitui fundamento, ut veterum fidei contraria, putamus.

BERO II.

Pater suus utrum *Georgii* an *Gregorii* nomen gesserit? dubium videri potest. Prius nostri habent Codices: *Beronem Gregorii* appellat *MESSENIUS* (*Cron. Episc.* in ejus vita); & *RHYZELIUS* (in *Episc.* nostri vita) affirmat in monumentis Svetice scriptis (quæ tamen ubi & qualia sint, non docet) vocari *Bror Biðrn Gregersson*. Falso *MESSENIUS* (in *Schond.* T. X p. 17 & *Cron. Rhythm. Finl.* p. 33) Episcopo nostro nomen *Birgeri* tribuit, omnibus repugnantibus monumentis antiquis.

Nomen familiæ suæ, in his oris olim non obscuræ (349), fuisse *Balk*, non *Balt* (ut vitiōse scribitur apud Dn. NETTELBLADT (350), extra controversiam est.

D d d

Mo-

---

lum aliud fundamentum est, quam quod auctor arcem *Kumoönsem*, a. 1367 R. *Alberti* jussu demolitam (cfr. supra p. 304, not. 228) cum *Raseburgensi* turpiter confudit? Mibi certe nulla de *Raseburgensi* illa, ab aseclis *Alberti* occupata, atque eo jubente postea diruta, mentio apud veteres facta, succurrit.

(349) Anno 1408 (an 1448?) *Andreas Balk*, armiger, (quem ne potem fuisse Episcopi nostri a fratre credas?), predium suum paternum *Pärke* (Pärkiö), in parœcia *Wemo* situm, vendidit D:no *Arrido Claudii* (*Nicolai?*), ut literæ testantur venditionis, in *Reg. Eccles. Ab.* Fol. 225 servatæ, quarum hujusmodi est initium: "For allom them theta breff „koma kan, kennis jak *Anders Balk a vavn*, at jak met mine bärna „ok arfssuingie samtykkio ok godwilia haffuer solt ok uplatit verdu „ghen man, Herr Arwidh Clauusson Riddare, mith rette fadernes gotz, „som kallas Pärke, liggiande i *Wemo* sohn, fore hundrade ok fám „marker Svenska peningiar &c." In quibus literis filii sui *Olai Balk* inter eorum sigillatores meminit. *Andreas Balk* anno etiam 1447 inter delectos ex ordine Nobilium 6 viros comparet, qui Episcopo Abo-

*Monachum fuisse Dominicanum, & Priorem in Coenobio
hujus Ordinis Aboënsi, antequam sedi admoveretur Episcopali, RHYZELIUS narrat; unde, aut qua fide? nescimus.*

Bullæ Papalis, ab *Urbano VI* datæ, qua electio *Beronis* confirmatur, supra p. 385 meminimus; quam consulendi ipsam, (de meritis ac statione Episcopi nostri proxime præcedente fortassis nos edoceturam), hactenus nobis facultas non contigit. Beneficio tamen D:ni A CELSE, eandem recensentis, novimus, *Papam* simul significare, sese vacanti huic cathedræ a morte *Johannis* (mature sine dubio sibi nunciata) ipsum providere antea cogitasse: quod unicum nobis quidem innotuit paternæ hujusmodi curæ, a Sede Apostolica de remota hac Dioecesi suscepit exemplum. *Beronem* ipsum Romam petisse, favorem Pontificis sibi con-

ëns & rusticis quibusdam parœciæ Pyttis, de piscatura in fluvio Kyme-ne ad *Abborforjs* litigantibus, judices dati sunt. *Reg. Eccles. Ab.* Fol. 149; cfr. *Tidn. utg. af et Sällskap i Åbo* a. 1785, *Wih.* p. 66 sq. Ejus forte frater fuit *Byörn Balkér*, qui inter 6 viros nobiles a. 1417 occurrerit, quibus officium, fines inter pratum Ecclesiæ Cathedralis & rusticos in *Takalax*, parœcia *Wemo*, judiciali auctoritate inspiciendi, demandatum fuit; *Reg. Eccles. Ab.* Fol. 111. *Olaus Balk* nuper commemoratus, annis 1464, 1472 & 1474 inter judices ex Ordine Nobilium commemoratur; *ibid. Fol. 125, 138, 232, 214.* Idem (cum duobus aliis viris nobilibus) arbiter fuit a. 1472 in controversia, inter Dn. *Hauquinum Andreæ*, *Canonicum Aboënsem* ab una, atque *Tordonem Karpelaynen* & *Magnum Balk* ab altera parte, exorta, amice componenda; *ibid. Fol. 195.* Prædium nobile (*Säteri*) *Balkis* in parœcia *Wemo* (unde Episcopum nostrum genus duxisse constat), familiæ hujus adhuc nomen ostentat; in cuius vicinia nuper commemoratum *Perkiö* etiam obvenit.

(350) L. c. MESSENIUS, SPEGEL, RHYZELIUS, nomen Episcopi recte scribunt; exemplo Nettelbladiano nimis sisus fuit Nob. LAGERBRING l. c. p. 843.

conciliaturum, ex literis Capituli Aboënsis discimus, quibus prædium Heinis (Parœciae Rimito) se Johanni Petri (Jónisse Pedhersson) Curato in Sagu & Canonico Aboënsi, vendidisse, testantur, ut pecuniam necessariam itineri huic insumendam, comparare illi possent (351). Docent eadem hæc literæ, cum Beronem nostrum Magistri honorem sibi acquisivisse, adeoque Academiarum in terris exteris celebrium aliquam (*Parisensem vel Pragensem?*) olim adiisse, tum pecunia gazam Ecclesiæ Aboënsis iis temporibus haud abundasse.

Curam Ecclesiæ suæ administrandæ diligentem atque utilem Episopum nostrum impendisse (qua eum laude, solita liberalitate, ornat RHYZELIUS), facile damus: neque successum studio suo defuisse, varia testantur incrementa atque ornamenta, quibus opes Ecclesiæ Cathedralis, splendoremque externum cultus Divini, hoc tempore aucta fuisse, reperimus. Sic prædia non pauca S. Henrico vel dono data, vel numerata pecunia emta (352); Altaria

D d d 2

par-

(351) Ex *Registro Eccles. Ab.* (Fol. 100) descriptas typisque expressas legere licet in *Tidn. utg. af et Sällstap' i Åbo, 1785, Bih.* p. 76 sq. Inprimis hæc verba ad rem nostram pertinent: "Nu then „thyma Gudh kalladhe then fornämpde byscopp Hannusa aff thenna „världh, trångde oss aa kyrkionne vägnå thetta sama godz Heyniss „sälia och til rådha påningå at vända, varom Eleæo Måslare Byorne „til thärning ok forhedhelse til Pavans gaardh: ok kännomps oss haff „ua opburidh fullelika åpther varom vilja aff thenne fornempde Herre „Jónisse j Saw athatighi mark ok hundradie, Swenska påninghå, a kyr „kionne vägnå j Åbo, till thes sama Måslthers Byorns vars Eleæti thär „ningh: &c."

(352) Prædium *Kandala* (Parœciae Wâno), pro anima famosi illius Dapiferi Bo Jonsson, Ecclesiæ Cathedrali a. 1390 dedit Magnus Kazi (vel Kaaja, utroque enim modo scribitur) Adyocatus Tavastia (Registr,

partim nova (cum suis Præbendis) instituta, partim reditibus uberioribus ditata (353); *Festī* novi solennitate cärimo-

Eccles. Ab. Fol. 150). *Prædia Homblesta & Helgesta* (in Uplandia) eidem largitus est a. 1397, Dñus *Caroli Ulphonis* in *Tofta* (*Sparre*), vir ille quoque his temporibus illustris; in cuius donationis fidem has literas servat *Registrum Eccles. Aboënsis*, (Fol. 161 & 162): "Alla them „thetta breff hóra eller see, helsar jak Karl Wifſ aff Topthum, Rid- „dare, Lagman j Wpland, kerligha met Gudi, Kennis iak met teflo „mino opna nárvarande brefſue, ath iak met godum wilia, kårlik oc „beradhno modhe haffuer unth, giffuit oc oplatit, j Gudz hedhir oc „ſiti Henrix Domkirkionne j Abo oc henne formanne theſſlin myn godz, „ſom är tolff örelandh jord liggiandhe j Homblesta j Gránitha ſokn, „oc I markland jord j Helgestha j Hagha ſokn, met allom tillaghum, „når by oc färre, j vathno ok thorro, engo undhantagno, oc affhen- „der jak mik oc minou arfuom theſſlin forſcriſſna godz oc tileghar „them j mino rätto *Testamentum* for;da Domkirkionne j Abo och henne formanne til åverdeligha ágħo; swa at jak alla mina arfua ſeulom aldre „nokra makt haffua the ford;a godz j nokrä banda motto hindra alla „quālia, alla for nokrahanda ſaka ſkulđ oterkalla. Til theſſ mera „viſſo oc ſtaðfaſtilſe, later jak miſh incigle viterligha hár for hāngħia, „oc bider jak árligha oc velborna mān, ſom Herre *Eringiſt Nicilſon* „oc Herre *Tord Bonde Rörixſon*, Riddara, at the syn incigle henge „til vitniſbyrd for thetta breff met mina egno. Datum & aetum Kō- „pung Anno Domini MCCCXC septimo, Dominica prima XL:e." De auctore ipſo harum literarum (ſive hujus *Testamenti*) cfr. LAGER- BRING Sw. N. H. 3 D. C. 10, §. 10, p. 797 ſq. Porro prædiū *Lil- la Hepojoki* (Parœcīz *Lundo*) Ecclesia Cathedralis accepit a *Stigulſo Ragwaldi* (viro in his oris non obſcuro, quem a. 1417 viſiſſe adhuc reperimus, ac patrem viſiſſe *Ragvaldi* illius *Stigulſi*, (Ragwald Stigulſſons), Armigeri, qui medio ſeculi XV Judex fuit territorii *Pikilensis*), *Registr. Eccles. Ab.* Fol. 124. Alia exempla tacemus. Emiſſe etiam eandem Ecclesiā his temporibus prædiū quædam reperimus: Sic *Paulus Karpaynen* (leg. *Karpalaynen*) vendidit ei a. 1400 prædiū ſuum *Pyhā* (Parœcīz *Haliko*). *Reg. Eccl. Ab.* Fol. 131, Etc.

(353) Hujus tempore Episcopi, *Præbendam* (& *Chorūm*) *S:ti Hen- rici & S. Erici*, eum ſuo *Altari*, institutam atque conditam viſiſſe, fe-

quentes fidem faciunt literæ Petri Ålanning (celebris hac ætate Senatoris Urbici Stockholmensis, benignissimique Ecclesiæ Fennicæ benefactoris), cuius liberalitati illa debebantur: "Alle the thetta breff h öra
 „eller see, helsar jach, Peder Alenninghe, Byaman och Radman j Stok-
 „holme, met myna elskeligha hustru, Christin Pedersdotther, åvinne-
 „ligha met Gudj. Thet skall allom viterligit vara, swa wel them
 „som epter kunna komma, som them här nw åru, ath wj haffwom
 „giffuit ok unth, meth godhun vilia och berodhne modhe, Domkir-
 „kionne j Abo tili ena åwerdeligha egho, j Gudz heder ok åro och
 „vara Fru ok S:te Ericx, ok warom siälom ok vaara foreldra tiil
 „hughned och naadha, alt thet godz wj haffuom j Aland ok i Finskå-
 „rino, swa som här åpter lyuslika nämpnäs: som är forst j Alandh j
 „Sundha sokn, j enom by som kallas Hultom, thär åghum wj uti
 „siäx stengher jordh oc twa alna, j hwario stangh åru siäx alna; item
 „j the fama sokn ena öö, som heter Langö, thär åghium wj twa de-
 „lin utj. Item j Finskårom j Thöuesala sokn eghium wi en by, som
 „heter Gwnnarsby, ther gaff jach fämtighi marcher fore, ok ther tili
 „ena ång som hether Marasby ång, som jach gaff X marcker fore;
 „item i Wåma sokn ena öö, som hether Warthesara, thär åghium wi
 „twå dela uti; oc åghium wi färdeles eth näss thet hether Diärfuanes,
 „ther gaff jach hundrade marcher redha peningha fore, ok eghium wi
 „eth torpt, som liggher ther twars uth offuer sundhet, som renthar
 „arlika aars XII öre pänningha; Thet är altsaman varth vunneth afflin-
 „gha godz, huilkit wi giffuom badhe meth godhom vilia for:de Domkir-
 „kio j Abo tili ena euerdelica Prebendha, i Gudz heder ok åro ok vara
 „Fru ok S:te Ericx, varom siälom ok vara Foräldra tiill hughnath ok
 „nadhe, som förre är fakt, meth allom tillaghun, i vato eller torro,
 „innan gaardh och utan, i skogh ok ång, når by ok fiär, meth allo
 „thy ther lagligha tilhöra kan och maa, inghum vndhan takno, tiill
 „åverdelica ågho. Kunne wi aff gangha, tha giffuom vi thes makt, ok
 „kesom ther tiil formyndhare, som är hederlichen Herre ok Fader,
 „Biscop Biörn aff Finlandhe ok Capitulum thär fama stadtz, at the thet
 „for:de godzet ok for:de prebendena swa styra ok forsee, som han ok
 „thet Capitulum viil ther for Gudi varin bekende ok våra siell gang-
 „likit vara, utan åmådhan vi lissuom alle, eth vart epter annath, tha
 „wiliom wi thy siälf styra ok radha, epter thy för är fakt. Tiil the
 „mera viillo ok vithnisbyrdh, ath alla thenne for:de articuli obrotlika,
 „stadogh ok fasth blissua, tha haffuom vi bidhit hederlikom man
 „(män?), som är Herre Jönis aff Pargasom ok Herre Jönis aff Sawo,

„ath the hawa (lata?) medth varom Insiglom syna Incigle hengiā fore
 „thetta bref. Actum & datum Stokholm, Anno D:ni M:o trecentesimo
 „octogesimo sexto, in die beati Michaelis Archangeli.” Regisbr. Eccles.
 Ab. Fol. 179. Quam suam liberalitatem, cum Episcopus & Capitulum
 Aboëns probassent, institutamque a se Præbendam confirmasent, no-
 vis literis (a. 1400) eandem repetit, & huic instituto stabilitatem dare
 studuit, conditione simul (celebrandi scil. sacri perpetui) sub qua illud
 fecisset, distinctius explicata. Quare has etiam institutoris adjungere
 literas solennes placet: ”Alle the thetta bref hōra eller see, helsar
 „jak, Pætar Alemminghe, Radman j Stokholm, och myn käre hustru
 „Christen Pädersdotter, äuerdelika meth Gudh. Thet skal allom vi-
 „terligit vara, swa them epterkomandom som them nw åra, at vi ba-
 „din meth beradno modhe oc godho samtykko, radhe aff thy som
 „Gudh ols lānth haffuer, tha haffuum vij gissuit Gudi till heders,
 „Jomfru sancte Marie ok allom helgom tiil loff och åro, och allom
 „crisnom siälom tiill roo ok nadhe, fore beggias vare föräldra ok for-
 „vaara och vaara epterkommandhe siälö rökt och gangn skuldh, vndher
 „then prebendonne, som andelig fader oc werdogh bïcop Biörn, Biscop
 „aff Finlandom, meth sins Capituli radhe ssunderat och stadsfæt haffuer,
 „under sancti Henricx ok sancti Ericx Koor j Abo Domkirkio, j alle
 „fulkomlike motto, alla ledis som här åptber sigx: Fförfst aldra gissuom
 „wi oc unnom under forde sancte Henricx ok sancte Ericx Koor i
 „Abo Domkirkio, i Aländha siäx stengher jordh i enom by som hether
 „Holtha i Sundha Soka; fframdelis i thenne samma soken i Langhö,
 „ok ligger vider vatna skipthet, tw delen aff önen; item i Finlande
 „i öö hether Warthasaar, tw dela aff önen, item när önen som he-
 „ther Wartesaar, liggher i nás som hether Dyärwenäs; item twert ouer
 „sunderdh aff Wartasaar liggher eth torp, jach ghisse tridinghen aff thet
 „storpet som jak ågher; item i andra soken, som heter Theuesala, i e-
 „non by, som (heter) Gunnars by, i then bynom haffuer jak en land-
 „boo, som almoghanum ther väl witerligt år: Item gissuom vi ok un-
 „nom sancte Henricx ok Ericx Koor i Abo Domkirkio ena ghatebodh,
 „som ligger i Stokholme sudher korntorgh i ordhnom twers ouer A-
 „rande(Arendt?) Fläminges. Thenne forde jordh gissuom wi forda preben-
 „denne i Abo Domkirkio, met allom thes tiillaghun, när by oc siär-
 „re, i engho vatno eller torro undhan tagno. Fframdeles skall for-
 „da Domkirkio i Abo lata segiā aff forde Prebendenne i sancti Hen-
 „ricx & sancti Ericx Koor i wikona twa messfor: ena for allom cris-
 „nom siälom, och the andra aff sancte Eric, swa länghe Domkirkian

„staar, utan alla forsyman. Tessa gift, hvaria thera um sik vidher
 „nampn, stadfestom them Gudi oc sancte Henricx oc sancte Ericex met
 „thefflo varc opne bressue, swa som har for scriffuat staar, oc affben-
 „dhom thet ols, waarom arffuom oc eptherkommandhom, met allan
 „rath, och tilleg nom thet undher the forseripne sancte Henricx oc san-
 „cte Ericx prebendenne, allaledis som har forseriffuat kaar, tiill eno
 „åverdeligho ågho. Kan thet oc swa handba, som Gudh forbiudhe,
 „taa vare thet åpter Gudz viliå, at var Herre Konunghen meth sins
 „rikesins radhe vildhe thet ey stadiå kirkion eller klärikom nokro ren-
 „tho haffua i Stokholme, utan swa som Stadzins retther wtbuilar; tha
 „ik li thenne forde gatubodhen sive Henricx oc sive Ericx prebende i
 „Abo Domkirkio var rettho oc fulle panth, tiil thes digh, at then
 „gåthaboden wardhå feldh, oc landzgodz vardha thermeth köpt, ath pre-
 „bendene rentha tler innan ey minskas. Til thes bresss mera och bö-
 „gre withnisbyrdh och skål alla thessa scriffna tingha, tha fäthiom vi
 „(Pedher) Alenninge och hustru Crifin Pedersdotter vaara Incigle vi-
 „sterliga at hengia for thetta bress. Scriptum och datum Stokholmis
 „anno Domini MCD dominica ante diem nativitatis beate virginis
 „gloriose." Regist. Ecel. Ab. Fol. 179. Ex aliis literis, triennio post
 datis, Michaëli Järleri (an Præbendato a se constituto?), quousque
 hic viveret, omnium suorum prædiorum in Alandia & Finlandia sito-
 rum, usum fructum concessisse, discimus; quas, quia breves sunt, reli-
 quis adjungimus: "Alle the godha men thetta bress höra eller see, hel-
 „sar jach Peder Alenninge åvärdelica meth Gudi. Kennis jach meth
 „mino opno närvarende bressue, mik haffua giffuid beskedelicom man-
 „ne Herra Matthisse Järlosön, fulla makt tiil at góra ok lata, ut-
 „kräffui ok upbåra aff ållom minom gaardhom ok godzom jac i Alandz
 „skårom oc Fynlandz skårom haffuer, min rettha gäldh och alla skuldh,
 „licerwis som mik siälffuom, ok färdelis om VII alna jordh som liggiå i
 „Juremaa i Sundha sokn, som Østen Bidzason mik tiil pantha fittbå
 „fore mina fulla pâningha, som fore II hesta fore IX marcher, ok for
 „XXI marcher som han upbar aff minom gaardhum i Wartesara ok
 „Gunnareby, oc thessen panth haffuer haftt meth retthe offuervälde ok
 „offuermakt i mærg aar. Item kannis jac mik haffua giffuid all min
 „godz ok myna gaardha, them jach haffuer haftt i Alandhe ok i A-
 „landz skårom ok i Finskårom, swa som min ok mynne hustru Cer-
 „stheue bress ludha ok uthuifa, theffom fornd Herrâ Matthisse, honum
 „tiill åvärdelica ågho, swa leughiå han liffuer, undhan mik ok mynom
 „arffuom, ok epter fornd Här Matthises dödh, Gudj ok undher janeti